

ГОЛОС МАЙБУТНЬОГО

ЛЮТИЙ, 2013

Великі справи починаються з маленьких кроків.

Операція "Збережемо ліси для нащадків" (стор.2)

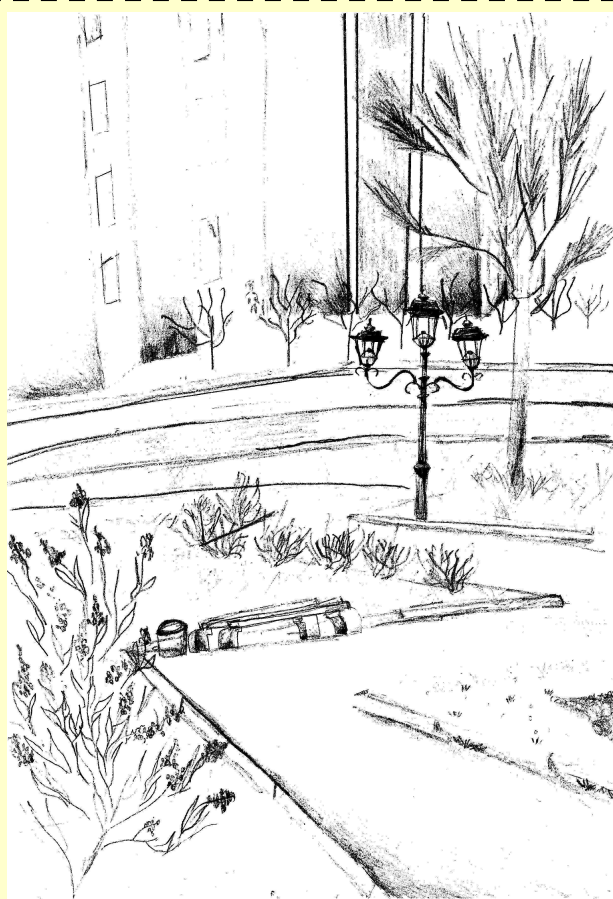
Кожен справжній українець має любити своє місто. Воно має слугувати для нього рідним куточком, частинкою душі, найціннішим скарбом.

Я народилась і живу у невеликому Славутичі. Моє рідне місто — надія на щасливе життя.

Для мене Славутич став лише однією сходинкою до успішного майбутнього: за це я буду вдячна йому завжди.

Жителі Славутича, бережіть своє місто, тоді воно стане справжньою гордістю Київщини!

Лутченко Юлія

Операція "Збережемо ліси для нащадків"

У лютому проведено операцію "Збережемо ліси для нащадків" зі збору макулатури.

В операції взяли участь майже всі групи ліцею. Всі разом зібрали **900 кг.** паперу, що піде на переробку.

Девіз операції—"Листок за листок" нагадує, що кожен зданий аркуш паперу збереже один зелений листок на дереві.

За наведеними вченими розрахунками, щоб виготовити 60 кілограмів паперу, потрібно зрубати одне доросле дерево. А для того, щоб воно виростало, треба 35-40 років. Отже, шістдесят кілограмів старого паперу рятує 35-40-річне дерево.

Отже, ліцеїсти подовжили життя 15 дорослим деревам.

Переможців визначено: звання «Чемпіон зі збору макулатури!» отримали: **12 група** (392 кг.), **11 група** (270 кг.)

Найактивніші: 22 група (65 кг.), 44 група (52 кг.), 32 група (49 кг.), 31 група (23 кг.), 34 група (21 кг.)

Учні, які зібрали найбільше макулатури:

Швець Катерина, 11 гр.—200 кг.

Смоліговець Андрій, 12 гр.—62,5 кг.

Кудрін Дмитро, 12 гр. — 57,5 кг.

Черняк Валерія, 11 гр.—50 кг.

Матрос Кирило, 12 гр.—44 кг.

Кузнецова Поліна, 32 гр.—35 кг.

Ігнатовські Марія, Анастасія, 44 гр.—30 кг.

Корощенко Юлія, 12 гр.—26 кг.

Корчак Тетяна, 31 гр.—23 кг.

Березинець Іван, 12 гр.—18,5 кг.

Ломако Олександр, 22 гр.—18 кг.

Репех Катерина, 12 гр.—16,5 кг.

Лойченко Єлизавета, 12 гр. — 15 кг.

Пихтар Дмитро, 12 гр. — 15 кг.

Шульгін Ілля, 12 гр. — 15 кг.

Атаманенко В'ячеслав, 22 гр.—12,5 кг.

Фальшовник Владислава, 12 гр.—12 кг.

Уваренко Олена, 12 гр.—10,5 кг.

Подяка кураторам:

Шишкіній Ірині Олександрівні,

Проценко Юлії Іванівни

Висловлює подяку всім учням, батькам, вчителям, що активно брали участь у зборі макулатури протягом лютого.

Я—житель свого міста

Я обожнюю своє місто за неосяжне зоряне небо, будинки кольору сонця, барвисті квітники, зелені парки та за безмежну кількість охайних домашніх крамничок. Можливо, Ви задумаетесь: «Чи це реальне місто?» Варто пам'ятати, що будь-яка мрія може стати реальністю, якщо докласти власних зусиль. Але саме яких?

По-перше, знайти в собі почуття турботи. Наприклад: ми хочемо, щоб батьки піклувались про нас, цікавилися нашим життям. Але чи не маємо ми самі турбуватися про людей, які нас оточують? Навіть квітучий каштан, що росте біля вашого будинку, потребує догляду й уваги.

По-друге, будь-які ідеї щодо благоустрою рідного міста повинні негайно втілюватися в життя. Якщо виникла думка подарувати книги міській бібліотеці, або посадити кущ калини під вікном, треба не вагаючись втілювати ідею в життя.

І по-третє, потрібно передавати свій досвід іншим людям, навчати молоде покоління, весь час розвиватися самим, працювати задля своєї мрії.

Загалом, щоб створити ідеальне місто, потрібно прикладати величезних зусиль.

Тож розвивайтесь, ідіть вперед, будьте справжніми громадянами, жителями свого міста і пам'ятайте, що будь-яка мрія може стати реальністю!

Гриб Аліна

Я дуже люблю свій маленький Славутич. Тут я зробила свої перші кроки, вперше побачила світ. Це дуже гарне місто. Не тільки жителі, а й туристи захоплюються нашим Славутичем.

Маленький Славутич відкриває двері у життя молодому поколінню. Діти можуть у певній мірі розкрити в собі нові таланти. Славутич вирощує гідних членів суспільства.

Мені подобається, що моє місто таке маленьке, тому всі знають одне одного. Усі жителі міста щирі та привітні. Йдучи по вулиці, всі радо вітають вас своєю усмішкою. Від такого гарний настрій залишається на весь день.

В Славутичі все таке рідне й до болю знайоме. Кожен сантиметр навіює спогади з дитинства. Тож як можна не любити цей вічний рай дитинства, цю чарівну країну приємних спогадів?

Бабарига Рада

*Місто – казка,
місто – мрія,
наш Славутич!*

Будемо добрішими не лише на словах, але й на ділі!

В газеті “Теледень Славутич” №46 від 15.11.2012 року ми читали статтю “Будемо добрішими не лише на словах, але й на ділі!” про допомогу тваринам, які знаходяться на майданчику для утримання тварин.

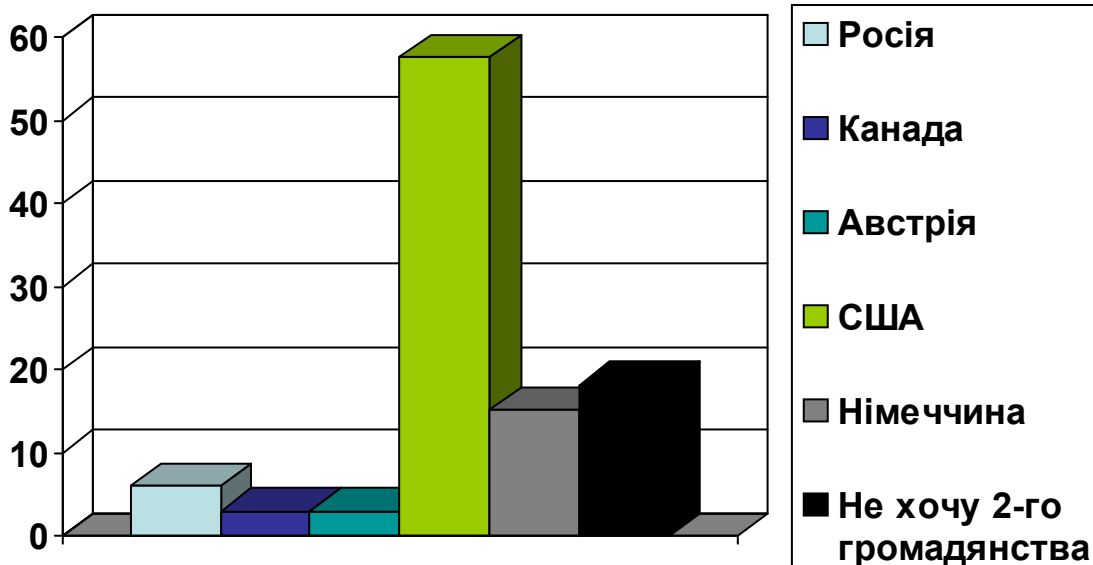
Ліцеїсти зібрали харчові вироби, старі ковдри, аксесуари для тварин та передали до благодійної організації “ЗОВ”.

Ліцеїсти з представником благодійної організації “ЗОВ”

Наше опитування

В Україні хочуть дозволити подвійне громадянство. Паспорт якої країни Ви хотіли б отримати? Взяли участь 33 респонденти.

Щеголькова Юлія, 21 група